

Mark Amend.

«La mejor forma de olvidar las malas cosas de la vida es aprender a recordar las cosas buenas».

Punt de vista

El dret a defensa dels interns, l'altre impacte de les vagues a les presons

No es pot permetre que aquesta situació provoqui la suspensió de vistes o l'afectació a la conducció de les persones privades de llibertat a les seves compareixences davant dels òrgans judicials

ESTELA MARTÍN

Advocada

Degana de l'Illustre Col·legi de l'Advocacia de Tarragona (ICAT)

Les protestes d'aquests dies dels funcionaris de presons són, d'una banda, legítimes perquè reclamen millores en la seva seguretat després del condemnable assassinat la setmana passada d'una treballadora al Centre Penitenciari de Mas d'Enric. Però, tot i respectar el dret a la vaga del col·lectiu, que no sigui una vaga reconeguda oficialment i, en conseqüència, que no s'hagin dictat serveis mínims, està creant una situació amb un seguit de danys col·laterals.

Un dels més greus, i el que toca de més a prop a l'advocacia, és que deixa en suspens el dret a defensa dels interns, que s'ha vist alterat per aquestes mobilitzacions. I això perquè no s'està garantint l'assistència lletrada i de comunicació –tan presencial com per videoconferència– i els trasllats de les persones privades de llibertat amb els seus advo-

cats i advocades a causa de la situació en els accessos i a l'interior de les presons catalanes.

No es pot permetre que aquesta situació provoqui la suspensió de vistes o l'afectació a la conducció de les persones privades de llibertat a les seves compareixences davant dels òrgans judicials. Com tampoc que el nostre Servei d'Orientació Jurídica als interns no s'atengui perquè no hi ha ningú a l'altre costat. El risc és que es perdin oportunitats de presentar recursos o altres accions judicials perquè s'esgoten els terminis per fer-ho, que són implacables i no entenen de mobilitzacions.

Per tot plegat, demanem al departament de Justícia que, mentre duri aquest conflicte, garanteixi uns serveis mínims entre els quals hi hauria el de protegir el dret a defensa, com a dret fonamental. I que esmerci tots els esforços i recursos per

kioskoymas#tit@icattarr

resoldre aquest conflicte com més aviat millor, evitant caure amb la inèrcia pròpia d'un govern en funcions.

I els podem donar un consell: si, com sembla, les posicions estan molt allunyades, cal buscar un àrbitre extern que faci el paper de mediador, un rol que hem ofert des del sector de l'advocacia, tot i que des del Govern s'ha

rebutjat l'oferiment. De fet, és la mateixa fórmula que des de fa anys recomanem conjuntament la Generalitat i l'advocacia: la mediació. Una via que permet aconseguir solucions extrajudicials, que sempre són més ràpides i més satisfactòries per a les parts en litigi. I en aquest cas, és evident que urgeix trobar-les. Pel bé de tothom.

Cartas al director

Conflicte a l'Associació de Veïns de Llevant

La Junta de Govern de l'Associació de Veïns Mas Vilà de Boscos de Tarragona vol posar de manifest la seva indignació per les declaracions del 14 de març en el *Diari de Tarragona* per part del senyor Josep M. Bertran (recentment elegit president de la Federació d'Associacions de Veïns de l'àrea de Llevant, de Tarragona), on va manifestar la seva voluntat de mantenir l'actual projecte de l'alberg previst en la Ciutat Residencial. Es van realitzar al marge del coneixement de les associacions que integren l'adduïda federació; emeses, doncs, a títol merament personal. En l'assemblea general de la Federació de Veïns de Llevant, realitzada el 13 de març, tots dos candidats a presidir-la van tenir ocasió d'exposar els

seus respectius projectes. Cal dir que l'esmentat Sr. Bertran, en aquest acte, en cap moment es va pronunciar a favor o en contra de mantenir l'actual projecte d'alberg. Sorprenentment, ara, una vegada ja designat president, atorgant-se facultats que no li corresponen, es pronuncia sobre qüestió que no va figurar en l'ordre del dia, ni així tampoc va ser objecte de debat en precís i preguntes, en clar menyspreu a la voluntat majoritàriament resultant de la consulta veïnal sobre el destí de La Ciutat Residencial, realitzada en el seu moment en el nostre barri. Així doncs, l'actitud del nou president ha estat deslleial amb les associacions de veïns que estem en desacord amb l'actual projecte de l'alberg. El Sr. Bertran segueix el mateix camí emprat en el seu moment per la seva companyia

política, la Sra. Gemma Fuster, conduint l'esmentada federació sota instruccions del partit, i tancant l'orella a problemes veïnals que resultin política-ment inoportuns, com ara el del controvertit alberg juvenil. Actitud sectària que, en el seu moment va provocar la baixa de l'associació de veïns de La Mora de la Federació de Llevant, i que, ara, en aquesta ocasió, és la nostra associació de veïns Mas Vilà de Boscos de Tarragona, la que es dona baixa de la Federació de l'Associació de Veïns de l'àrea de Llevant, de Tarragona. A aquest efecte volem traslladar a l'opinió pública que dividirem passat, dia 15 de març, es va celebrar l'assemblea general de la nostra associació de veïns Mas Vilà de Boscos de Tarragona, aprovant-se per unanimitat la reprovisió de les manifesta-

cions abocades pel Sr. Bertran, al mateix temps que es va acordar la baixa definitiva en l'esmentada Federació de l'Associació de Veïns de Llevant de Tarragona. En conseqüència de l'exposat, aquesta associació de veïns Mas Vilà de Boscos de Tarragona, en breu termini, comunicarà la seva baixa de la Federació d'Associació de Veïns de Llevant, de Tarragona, amb el propòsit que, d'aquesta manera, puguem defensar així els interessos dels residents de la zona de Boscos de Tarragona, de manera directa, sense intermediaris que sabotegin la voluntat dels nostres veïns expressada de manera contundent –a través de consulta veïnal– sobre el destí de La Ciutat Residencial.

Junta directiva de l'Associació de Veïns Mas Vilà de Boscos de Tarragona

L'estafa del cotxe elèctric

L'administració em va dir que hi hauria facilitats i subvencions si em comprava un cotxe elèctric, però després de quatre complicadíssims tràmits temàtics per demanar la subvenció, de facil·les. Ara, i passats gairebé dos anys, encara no he cobrat cap subvenció, ni pel cotxe amb el qual treballo, ni pel punt de càrrega instal·lat a casa. En fi, que una eina per a la feina, el meu cotxe, i que em vaig comprar confiant que tindria facilitats per a les subvencions, se m'ha tornat un infern d'espera. Obviament, la política i l'administració coneixen aquesta realitat que ells han creat amb les seves lleis. Sols desitjo una resposta que no tardí dos anys i que no sigui una excusa oliosa.

David Rabadà i Vives
Barcelona

SÓLO SE ABRIRÁN LOS MENSAJES DE CORREO ELECTRÓNICO QUE LLEGUEN EN FORMATO DE TEXTO
cartes@diaridetarragona.com

Las cartas deben tener una extensión máxima de 15 líneas, estar indentificadas con DNI, teléfono y dirección del remitente. El diario se reserva el derecho de publicación y de resumir el contenido de las cartas. Diario no mantiene correspondencia ni comentarios sobre las cartas